

Land for Peace: What is Behind the Debate?

1	Genesis – Chapter 12	בראשית - פרק יב
	1 The Lord said to Abram, "Go forth from your native land and from your father's house to the land that I will show you. 2 I will make of you a great nation, And I will bless you; I will make your name great, And you shall be a blessing. 3 I will bless those who bless you And curse him that curses you; And all the families of the earth Shall bless themselves by you."	א) ויאמר יקוק אל אברם לך לארץ מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך: ב) ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ג) ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה: ד) וילך אברם כאשר דבר אליו יקוק וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן:
2	Exodus - Chapter 3	שמות - פרק ג
	7 And the Lord continued, "I have marked well the plight of My people in Egypt and have heeded their outcry because of their taskmasters; yes, I am mindful of their sufferings. 8 I have come down to rescue them from the Egyptians and to bring them out of that land to a good and spacious land, a land flowing with milk and honey, the region of the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites.	ז) ויאמר יקוק ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: ח) וארד להצילו מיד מצרים ולהעלותו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הפנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבוסי:
3	Genesis – Chapter 10	בראשית - פרק י
	20 These are the descendants of Ham, according to their clans and languages, by their lands and nations.	20 אלה בניחם למשפחתם ללשונתם בארצותם בגויהם
4	Tosefta Avoda Zara - 4:3	תוספתא מסכת עבודה זרה (צוקרמאנדל) פרק ד הלכה ג
	A person should always live in the Land of Israel, even in a town which the majority of inhabitants are Gentiles, and not live abroad, even in a town which all the inhabitants are Jews This teaches that living in the Land weighs as much as all of the commandments.	ישרה אדם בארץ ישר' ואפילו בעיר שרובה גוים ולא בחוצה לארץ ואפילו בעיר שכולה ישר' מלמד ששיבת ארץ ישר' שקולה כנגד כל מצוות שבתורה וכל הקבור בארץ ישר' כאילו קבור תחת המזבח:
5	Babylonian Talmud - Tractate Ketubot 111a	תלמוד בבלי - כתובות (קיא.)
	Anyone who resides in Eretz Yisrael is considered as one who has a God, and anyone who resides outside of Eretz Yisrael is considered as one who does not have a God. As it is stated: "To give to you the land of Canaan, to be your God" (Leviticus 25:38). And anyone who resides outside of Eretz Yisrael has no God? Rather, this comes to tell you that anyone who resides outside of Eretz Yisrael is considered as though he is engaged in idol worship. And so it says with regard to David: "For they have driven me out this day that I should not cleave to the inheritance of the Lord, saying: Go, serve other gods" (I Samuel 26:19). But who said to David: Go, serve other gods? Rather, this	שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה וכל הדר בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלוה שני' (ויקרא כה, לח) לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים וכל שאינו דר בארץ אין לו אלוה אלא לומר לך כל הדר בחו"ל כאילו עובד עבודת כוכבים וכן בדוד הוא אומר (שמואל א כו, יט) כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים

comes to tell you that anyone who resides outside of Eretz Yisrael is considered as though he is engaged in idol worship.	אחרים אלא לומר לך כל הדר בחו"ל כאילו עובד עבודת כוכבים
---	--

6	Ibid - 112a	שם – קיב.
	Rav Yehuda said in the name of Shmuel: Just as it is forbidden to leave the Land of Israel for Bavel, so too it is forbidden to leave Bavel for other lands... Rav Yehuda said: Anyone one who resides in bavel it os as if one is residing in the Land of Israel, as it is written, "Away, escape, O Zion, you who dwell in Fair Babylon."	אמר רב יהודה אמר שמואל כשם שאסור לצאת מארץ ישראל לבבל כך אסור לצאת מבבל לשאר ארצות... אמר רב יהודה כל הדר בבבל כאילו דר בארץ ישראל שנאמר (זכריה ב, יא) הוי ציון המלטי יושבת בת בבל

7	Tractate Megilla 29a	מסכת מגילה כט.
	They were exiled to Babylonia, and the Divine Presence went with them, as it is stated: "For your sake I have sent to Babylonia" (Isaiah 43:14). So too, when, in the future, they will be redeemed, the Divine Presence will be with them, as it is stated: "Then the Lord your God will return with your captivity" (Deuteronomy 30:3). It does not state: He will bring back, i.e., He will cause the Jewish people to return, but rather it says: "He will return," which teaches that the Holy One, Blessed be He, will return together with them from among the various exiles. The Gemara asks: Where in Babylonia does the Divine Presence reside? Abaye said: In the ancient synagogue of Huzal and in the synagogue that was destroyed and rebuilt in Neharde'a.	גלו לבבל שכינה עמהן שנאמר (ישעיהו מג, ד) "למענכם שלחתי בבליה ואף כשהן עתידין ליגאל שכינה עמהן שנאמר: (דברים ל: ג) "ושב ה' אליהן את שבותך והשיב לא נאמר אלא ושב מלמד שהקב"ה שב עמהן מבין הגלויות בבבל היכא אמר אביי בבי כנישתא דהוצל ובבי כנישתא דשף

8	Kuzari 1:95	כוזרי - א: צה
	Abraham represented the essence of Eber, being his disciple, and for this reason he was called Ibri. Eber represented the essence of Shem, the latter that of Noah. He inherited the temperate zone, the centre and principal part of which is Palestine, the land of prophecy.	אברהם סגלת עבר ותלמידו ועל כן נקרא עברי, ועבר היה סגלת שם ושם היה סגלת נח, מפני שהוא יורש האקלימים השונים, אשר אמצעיתם והמדתם ארץ פנען אדמת הנבואה,

9	Ibid 2: 9-14	שם - ב: ט-יד
	9. Al Khazari: I understand what thou meanest by 'His people,' but less intelligible is what thou sayest about 'His country.' 10. The Rabbi: Thou wilt have no difficulty in perceiving that one country may have higher qualifications than others. There are places in which particular plants, metals, or animals are found, or where the inhabitants are distinguished by their form and character, since perfection or deficiency of the soul are produced by the mingling of the elements. 11. Al Khazari: Yet I never heard that the inhabitants of Palestine were better than other people.	ט. אמר הכוזרי: מאמרך "אצל עמו "כבר התבאר לי, אבל מאמרך "ובארצו "קשה לקבלו. י. אמר החבר: אל יקשה בעיניך שתתייחד ארץ בדבר מכל הארצות, ואתה רואה מקום שמצליח בו צמח מבלתי צמח, ומוצא מבלעדי מוצא, וחיה מבלעדי חיה, ומתייחדים יושביו בצורות ומידות מבלעדי זולתם ובמיצוע המזג. והנה עפ"י המזג תהיה שלמות הנפש וחסרונה. יא. אמר הכוזרי: אינני שומע על השוכנים בארץ ישראל יתרון על שאר אנשי העולם. יב. אמר החבר: כן הרכם זה,

<p>12. The Rabbi: How about the hill on which you say that the vines thrive so well? If it had not been properly planted and cultivated, it would never produce grapes. Priority belongs, in the first instance, to the people which, as stated before, is the essence and kernel [of the nations]. In the second instance, it would belong to the country], on account of the religious acts connected with it, which I would compare to the cultivation of the vineyard. No other place would share the distinction of the divine influence, just as no other mountain might be able to produce good wine.</p> <p>13. Al Khazari: How could this be? In the time between Adam and Moses were not prophetic visions in other places granted to Abraham in Ur of the Chaldaeans, Ezekiel and Daniel at Babylon, and Jeremiah in Egypt?</p> <p>14. The Rabbi: Whosoever prophesied did so either in the [Holy] Land, or concerning it, viz. Abraham in order to reach it, Ezekiel and Daniel on account of it. The two latter had lived during the time of the first Temple, had seen the Shekhinah, through the influence of which each one who was duly prepared became of the elect, and able to prophesy.</p>	<p>שאתם אומרים שמצליח בו הכרם, אילו לא היו נוטעים בו הגפנים ועובדים העבודה הראויה להם, לא היה עושה ענבים. והמעלה המיוחדת הראשונה, היא לעם שהוא סגולה ולב כאשר זכרתי. ויש לארץ עזר בזה עם המעשים והתורות התלויות בה, אשר הם כעבודה לכרם, אבל לא יתכן לסגולה הזאת להגיע אל העניין האלוקי בבלעדי המקום הזה, כאשר לא יתכן שיצליח הכרם בבלעדי ההר הזה. יג. אמר הכוזרי: ואיך הוא זה, וכבר ניבאו מאדם הראשון ועד משה בארץ אחרת: אברהם באור כשדים, ואחר כך יחזקאל ודניאל בבבל, וירמיה במצרים.</p> <p>ארץ ישראל ונבואה יד. אמר החבר: כל מי שנתנבא, לא נתנבא כי אם בה או בעבורה. הנה נתנבא אברהם כדי שיעבור בה, ויחזקאל ודניאל מפניה, וכבר היו נמצאים בבית ראשון וראו בו השכינה אשר בהמצאה היה מגיע לנבואה כל המוכן לה מהסגולה.</p>
--	--

10	Nachmanides – Derasha for Rosh Hashana	רמב"ן – דרשה לראש השנה
	<p>But what is the meaning of the expression "G-d's Land." Is not all the world "G-d's Land." He has created everything, and He has formed everything...The meaning is as follows: G-d created heaven and earth and placed the dominion of the lower creatures in the hands of higher beings. He gave each and every nation <i>in their lands after their nations</i> some known star or constellation...The Land of Israel, however, which is in the middle of the inhabited earth, is the inheritance of G-d and is designated to His Name. He has placed none of the angels as chief, observer, or ruler over it, for He gave it to His people as a heritage, to those who declare the unity of His Name, the seed of His beloved ones. With regard to this He said, "And you shall be a My treasure among the peoples, for all the earth is Mine."</p> <p>And you shall not be subject to other powers at all. HE sanctified the people who dwell in His land with the holiness of observing the prohibitions against forbidden sexual relationships and with the numerous commandments so they would be dedicated to His name. This it is said, "And you shall keep all My statutes, and all My ordinances, and do them, so the Land to which I am</p>	<p>ומהו הענין הזה ארץ ה', וכי אין כל העולם ארץ ה', הכל ברא והכל יצר והכל שלו...והענין כי השם הנכבד ברא שמים וארץ ושם כח התחתונים בעליונים, ונתן על כל עם ועם בארצות לגוייהם כוכב ומזל ידוע כאשר ידוע בספר האצטגנינות... אבל ארץ ישראל אמצעות העולם ואמצעות הישוב היא נחלת ה' מיוחדת לשמו, לא נתן עליה מן המלאכים קצין שוטר ומושל בהנחילו אותה לעמו המיוחד שמו זרע אהביו, וזהו שנאמר והייתם לי סגולה מכל העמים, והנה קדש העם היושב בארצו בקדושת העריות וברוב המצות להיותם לשמו, ולכך אמר ושמרתם את כל חקותי ואת כל משפטי וגוי ולא תקיא אתכם הארץ וגוי והנה הארץ שהיא נחלת השם</p>

bringing you will not vomit you out." The land which is the portion of the Holy Name will vomit out all those who defile it and will neither tolerate idol-worshippers or those who practice immorality. The area outside the Land, although it all belongs to G-d, is still not perfect in its purity...	הנכבד תקיא כל המטמא אותה ולא תסבול עובדי עבודה זרה ומגלי עריות . והנה בחוצה לארץ אף על פי שהכל לשם הנכבד אין הטהרה בה שלימה ...
---	---

11	Maimonides - Guide to the Perplexed 2:11
	We have already mentioned that these theories are not opposed to anything taught by our Prophets or by our Sages. Our nation is wise and perfect, as has been declared by the Most High, through Moses, who made us perfect: "Surely this great nation is a wise and understanding people" (Deut. iv. 6). But when wicked barbarians have deprived us of our possessions, put an end to our science and literature, and killed our wise men, we have become ignorant; this has been foretold by the prophets, when they pronounced the punishment for our sins: "The wisdom of their wise men shall perish, and the understanding of their prudent men shall be hid" (Isa. xxix. 14). We are mixed up with other nations; we have learnt their opinions, and followed their ways and acts. The Psalmist, deploring this imitation of the actions of other nations, says, "They were mingled among the nations, and learned their works" (Ps. cvi. 35). Isaiah likewise complains that the Israelites adopted the opinions of their neighbours, and says, "And they please themselves in the children of strangers" (Isa. ii. 6); or, according to the Aramaic version of Jonathan, son of Uzziel, "And they walk in the ways of the nations." Having been brought up among persons untrained in philosophy, we are inclined to consider these philosophical opinions as foreign to our religion, just as uneducated persons find them foreign to their own notions. But, in fact, it is not so.

12	Ibid - 2: 36
	The same circumstance, prevalence of sadness and dullness, was undoubtedly the direct cause of the interruption of prophecy during the exile: for can there be any greater misfortune for man than this: to be a slave bought for money in the service of ignorant and voluptuous masters, and powerless against them as they unite in themselves the absence of true knowledge and the force of all animal desires? Such an evil state has been prophesied to us in the words, "They shall run to and fro to seek the word of God, but shall not find it" (Amos viii. 12); "Her king and her princes are among the nations, the law is no more, her prophets also find no vision from the Lord" (Lam. ii. 9). This is a real fact, and the cause is evident; the pre-requisites [of prophecy] have been lost. In the Messianic period--may it soon commence--prophecy will therefore again be in our midst, as has been promised by God.

13	Leo Pinsker – Excerpt from Auto-Emancipation
	If we would have a secure home, give up our endless life of wandering and rise to the dignity of a nation in our own eyes and in the eyes of the world, we must, above all, not dream of restoring ancient Judaea. We must not attach ourselves to the place where our political life was once violently interrupted and destroyed. The goal of our present endeavors must be not the "Holy Land," but a land of our own. We need nothing but a large tract of land for our poor brothers, which shall remain our property and from which no foreign power can expel us. There we shall take with us the most sacred possessions which we have saved from the ship-wreck of our former country, the God-idea and the Bible. It is these alone which have made our old fatherland the Holy Land, and not Jerusalem or the Jordan. Perhaps the Holy Land will again become ours. If so,

	<p>all the better, but first of all , we must determine -- and this is the crucial point -- what country is accessible to us, and at the same time adapted to offer the Jews of all lands who must leave their homes a secure and indisputed refuge, capable of productivization. We do not overlook the enormous external and internal difficulties involved in this, which is to be the life-long endeavor of our people. But most difficult of all will be the attainment of the first and most necessary prerequisite, the national resolution; for we are, to our sorrow, a stiff-necked people. How readily could conservative opposition, of which our history has so much to tell, nip such a resolution in the bud! If it should, then woe to our entire future!</p>
--	---

14	Rav Abraham Isaac Kook: Excerpt from "The Land of Israel", 1910	רב קוק- אורות ישראל
	<p>The land of Israel is not something external from the soul of the Jewish people; it is no mere national possession, serving as a means of unifying our people and buttressing its material or even its spiritual survival. Eretz Yisrael is part of the very essence of our nationhood; it is bound organically to its very life and inner being. Human reason, even at its height, cannot begin to understand the unique holiness of Eretz Yisrael. Reason cannot stir the depths of love for the Land that are within our people. What Eretz Yisrael means to the Jew can only be felt only through the Spirit of the Lord that is in our people as a whole. The idea that the Land of Israel is an external value in order to maintain the unity of the nation, even when it comes to fortify the idea of Jewishness in Exile, in order to preserve the character, strengthen the faith and commitment to practical Mitzvot in a logical way, this is still not a lasting fruit. This foundation is deeply flawed in its estimation of the great holiness of the Land of Israel. The expectation of redemption is what maintains the Judaism of the Exile, and the Judaism of the Land of Israel is redemption itself. Jewish original creativity whether in the realm of ideas or in the arena of daily life and action, is impossible except in Eretz Yisrael...In the holy land man's imagination is clear and lucid, clean and pure, capable of receiving the revelation of Divine truth and of expressing in life the sublime meaning of the ideal of the sovereignty of holiness.</p>	<p>ארץ ישראל איננה דבר חיצוני, קנין חיצוני לאומה, רק בתור אמצעי למטרה של ההתאגדות הכללית והחזקת קיומה החמרי או אפילו הרוחני. ארץ ישראל היא חטיבה עצמית קשורה בקשר חיים עם האומה, חבוקה בסגולות פנימיות עם מציאותה. ומתוך כך אי אפשר לעמוד על התוכן של סגולת קדושת ארץ ישראל, ולהוציא לפועל את עומק חבתה, בשום השכלה רציונלית אנושית כי אם ברוח ד' אשר על האומה בכללה... המחשבה על דבר ארץ ישראל שהיא רק ערך חיצוני כדי העמדת אגודת האומה, אפילו כשהיא באה כדי לבצר על ידה את הרעיון היהודי בגולה, כדי לשמור את צביונו ולאמץ את האמונה והיראה והחזוק של המצוות המעשיות בצורה הגונה, אין לה הפרי הראוי לקיום, כי היסוד הזה הוא רעוע בערך איתן הקודש של ארץ ישראל. האמוץ האמתי של רעיון היהדות בגולה בא יבא רק מצד עמק שקועו בארץ ישראל, ומתקת ארץ ישראל יקבל תמיד את תכונותיו העצמיות. צפית ישועה היא כח המעמיד של היהדות הגלותית, והיהדות של ארץ ישראל היא הישועה עצמה</p>